

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEO

Quan el 1974 fou acceptada per tots els Estats membres l'elecció del Parlament Europeu per sufragi universal lliure i directe¹ es tancava un llarg període que havia començat l'any 1960 amb la presentació d'un primer projecte del Parlament.

D'acord amb el Tractat de Roma, el Parlament desenvolupa un paper de consulta i control. La reprovació de la Comissió fou durant molt de temps l'atribució més important del Parlament. Més endavant, en ésser elegit per sufragi universal directe i en voler atorgar-li un major relleu en la presa de decisions comunitàries, se'l dotà de la potestat de dir l'última paraula quant al pressupost de les despeses no obligatòries.²

El control sobre la Comissió i els dictàmens que ha de lliurar al Consell col·loquen el Parlament al bellmig del no sempre fàcil diàleg entre el Consell i la Comissió. En aquest diàleg d'institucions es palesa l'enfrontament d'interessos dins les Comunitats. Mentre que la Comissió representa l'ideal europeista, el Consell —representant dels Estats membres— modera l'ímpetu de la Comissió en la construcció europea. Entre ambdues institucions es troba el Parlament, amb una posició cada cop més propera a la Comissió. Aquest Parlament, que encara no té seu fixa i única, acull uns 518 diputats repartits d'acord a la demografia de cadascun dels països membres (60 per Espanya). Aquests

diputats s'agrupen segons la seva ideologia i no la seva nacionalitat. Quelcom de diferent mancaria de sentit en una Institució que com el Parlament pretèn la major integració d'Europa.

La por a una alta abstenció

Les eleccions que es duran a terme entre els dies 15 i 18 de juny als diferents Estats membres renovaran la composició de la Cambra europea. Per tercera vegada (1979 - 1984) es convocarà la ciutadania comunitària perquè exerceixi el seu dret a votar i perquè triï entre els diferents programes aquell que consideri com a millor camí vers la construcció d'Europa.

Un dels majors problemes que plantegen aquestes eleccions és la manera de sensibilitzar el ciutadà perquè voti. Les dues anteriors eleccions van estar caracteritzades per una elevadíssima abstenció en alguns països (68% en G.B, 52% en D.K) i no sembla pas que a les properes, tot i les perspectives del Mercat Únic, hi hagi un canvi en aquesta tendència abstencionista.

Un altre problema que han d'acarar les eleccions de juny és el de l'excessiva inclinació, per part dels candidats, a tractar més els problemes nacionals que els comunitaris, convertint les eleccions en una mena de revàlida per als partits polítics que ocupen el poder. Les temà-

tiques en què s'haurien de centrar els debats europeus són: els problemes amb què es troba la construcció europea i el paper que ha de desenvolupar-hi el Parlament. Una de les qüestions que ara per ara es planteja és quin paper jugaria el Parlament en un futur pròxim: continuaria amb unes atribucions limitades o les ampliarà? es convertirà en un Parlament constituent com desitgen alguns? Des del 1979, l'objectiu fonamental del Parlament és aconseguir que les competències legislatives es reparteixin entre el Consell i el Parlament. El camí és llarg i difícil donat que aquest augment de competències es realitzarà a costa d'una major pèrdua de ciutadania dels països membres, cosa que de moment no estan disposats a permetre.

Basant-nos en l'abstenció i en els temes debatuts durant el període electoral podem deduir la conscienciació de la ciutadania en la construcció europea i el ritme que aquesta seguirà a mig termini.

José Manuel Celorio

¹: Aquest tipus d'elecció del Parlament estava previst al tractat de Roma, Art. 138/3

²: Aquestes despeses inclouen: funcionament institucional, Fons Social Europeu, Fons d'Ajuda Regional. Representa aproximadament el 25% del pressupost comunitari.

La redacció de DCIDOB ha sol·licitat els programes electorals —o els punts principals de cadascun d'ells— referents a les properes eleccions europees, als partits representats al Parlament català. Seguidament publiquen els extractes dels programes o documents rebuts dels diferents partits a l'hora del tancament d'aquesta publicació.

PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA (PCC) PARTIDO COMUNISTA DE LOS PUEBLOS DE ESPAÑA (PCPE)

- Reforzar la proposta comunista en Europa.
- PCC debe dialogar y cooperar con otras fuerzas de izquierda y de progreso.
- Sólo una presencia fuerte de los comunistas en Europa permitirá hacer efectivo un programa de verdadero progreso social.
- El cumplimiento de las previsiones del Acta Única no tiene un carácter irreversible.

- Estrategia común del movimiento obrero y las fuerzas democráticas y progresistas con el objetivo de poner freno e incluso impedir la realización del proyecto del Acta Única.
- Recuperación de las competencias que el proceso de integración ha arrebatado al Parlamento español y catalán.
- El final lógico de un proceso de renegociación del tratado de adhesión es la celebración de un referéndum.

- Contrario a la apertura de un proceso constituyente que tenga como fin la creación de un estado supranacional en Europa occidental.
- Europa, casa común de los pueblos del Atlántico a los Urales.
- Por una Europa de Paz, sin armas, nucleares.
- Renegociación del tratado de adhesión.